

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 246. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632371066224/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

for at slaa sig ned i Dagligstuen; de andre Gæster gør Mine til at gaa, men han holder paa dem:

»Aa nej, gaa nu ikke! Skal Familien tidligt i Seng, vil Fruen absolut have os paa Dør? — Naa, men naar disse elskværdige Mennesker vil huse os lidt endnu og maaske endda giver os et Glas Seltersvand, saa gaa ikke! Natten er vor egen, og nu sidder vi saa godt. Det er sandeligt saa sjældent, at man faar sig en gemytlig Passiar mellem gode Venner.«

Og alle bliver, grupperede rundt omkring ham, som intet vil undtagen tale og spørge og mærke sin Livskraft. Men alligevel sætter han sig paa en saadan Aften særdeles fast i alles Bevidsthed som Fører. Hans Overlegenhed føles uafsladligt, og for Gerner taaler denne storladne, elskværdige, næsten geniale Natur ingen Sammenligning med andre Førere. Han er en Kæmpe, med smaa Fejl og store Egenskaber.

Ogsaa Tage finder ham ganske elskværdig: han er jo en behagelig Mand at være sammen med en Aften, kundskabsrig og klog, dog med en let gennemskuelig Brutalitet og Hensyns-

løshed: han vilde nødig staa i en Underordnets Forhold til ham, tænker han.

Udlandet er rentud begejstret: den store Fører har udspurgt ham om Parnell og Nationalligaen og beklagende udtalt, hvor misundelsesværdig denne Indsigt i fremmede Forhold synes ham. *Provinserne* derimod keder sig glubsk og ønsker bare, at han sad i Ro i National og ikke skulde høre paa denne unyttige Snak.

Endelig Klokkeren to gaber den store Fører tre Gange meget højt, just som Johan fordyber sig i den franske Opfattelse af Folkesouveræniteten, belyst ved Eksempler fra den store Revolution. Hædersgæsten bryder op, og alle Gæster følger ham. Inden han forlader Stuen, ser han lidt paa Gambettas Billede:

»Det var en stor Mand, ikke sandt, Hr. Gerner! Ja, de studerede Herrer her har naturligvis læst hans Taler paa Fransk: en anden En maa nøjes med de Bider, som vi kan opsnappe i Bladene.«

Baade Johan og *Udlandet* ser noget flove ud, thi ingen af dem har nogensinde læst Gambettas Taler. Men Johan sammenligner den store